

Pátek, 24. listopadu

Pchá! Seznamovat se s klukama je hračka. Vážně. Stačí, abyste s někým chodili. To je všechno, co k tomu potřebujete. Tohle jsem měla vědět dřív.

Od té doby, co chodím se Svenem, jsem se seznámila s šílenou spoutou kluků. Jako byste měli na čele razítko: Vyzkoušeno a schváleno. Kluk nastálo je pro ty ostatní něco jako záruka, že jste v pohodě.

Kluci mě zdraví, povídají si se mnou, aniž bych se musela kdovíjak namáhat. Na jednu stranu je to super, na druhou to bohužel znamená, že se dramaticky zvýšil počet situací, při kterých dochází k trapným nedorozuměním.

Například včera v kině. Když jsem s Karlou a Lucilou vcházela do sálu, jeden týpek na mě zuřivě mával a křičel: „Hej ty, počkej!“

Vlídně jsem mu pokynula a prohodila jsem nedbale k holkám: „To už je fakt otrava, když mě zná tolik kluků.“

Jenže sotva mě ten týpek dohonil, ukázalo se, že neměl v nejmenším úmyslu mile mě pozdravit nebo si se mnou smluvit rande. Chtěl mi zkontrolovat vstupenku.

Trapas.

Mou disciplínou jsou totiž přešlapy všeho druhu. Ať šlápnu kam šlápnu, vždycky je to vedle.